

CUVÂNTUL ADEVĂRULUI

REVISTA RELIGIOASA

„El de bună voia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului, ca să fim noi un fel de pârgă a fapturilor Lui“. Iacob 1:18.

Abonamentul : . . . 60 lei pe an
In străinătate . . . dublu
In America 1 dolar

Apare odată pe lună
Redactor :
GHEORGHE BRADIN

Redacția și Administrația :
Str. Cloșca No. 632.
LIPOVA Jud. Timiș.

1. Botezuri cu Duh Sfânt.
2. Viața și Moartea.
3. Suntem noi datori să facem tot ce ne-a poruncit Domnul?
4. O nevastă pricepută este un dar dela Domnul.
5. Lecțiuni Biblice.

SUMARUL :

6. Este un Domn, o credință, un botez.
7. Cel născut din Dumnezeu, nu poate păcătui
8. „In casa Tatălui Meu sunt multe locașuri“.

9. „Nu suntem ai nopții“.
10. Vindecări divine.
11. Declarație.
12. Botezuri cu Duh Sfânt.

Botezul cu Duh Sfânt.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Fapte 1:4, 5, 8.

Sunt aproape 2000 de ani de când din pustii Iudeii s'a ridicat un bărbat rinduit de Dumnezeu ca să „pregătească calea Domnului“. Acest bărbat și-a făcut apariția atunci, când păcatul a luat cele mai mari proporții și când totul era îndreptat spre rău. El a apărut în pustii Iudeii și acolo cu o voce puternică și tunătoare a început a predica zicând: „Pocăiți-vă, căci împărăția cerurilor este aproape. Mat. 3:2.

Acest bărbat care nu era altul decât Ioan Botezătorul, își făcea loc printre ipocriții de Farisei și Saducheii, și poporul dădea năvală ca să-i asculte puternicile predici. Nu avea ceva plăcut la înfățișare; nu era îmbrăcat în haine luxoase, nu purta pe cap o frizură aleasă și nu se nutrea cu cele mai alese bucate. Imbrăcămintea lui era o haină de păr de cămilă și o curea cu care era încins, iar nutre-mântul lui era, „lăcuste și miere sălbatică“. Domnul Isus mai în urmă zice despre el: „Ce ați ieșit să vedeți în pustie? O trestie clătinată de vânt? Dacă nu, atunci ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi? Iată cel ce sunt îmbrăcați în haine moi sunt în casele împăraților“. Mat. 11:7-8.

Cum poporul alerga cu grămada ca să-l asculte, Fariseii și Saducheii au alergat și ei dorind să primească botezul lui. Dar el i-a muștrat aspru zicându-le: „Pui de năpârci. cine v'a învățat să fugiți de mânia viitoare? Faceți dar roade vrednice de pocăința voastră. Și să nu credeți că puteți zice

în voi înșivă: „Avem ca tată pe Avraam!“ Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele aceste poate să ridice fiii lui Avraam. Iată că securea a și fost înfiptă la rădăcina pomilor: deci, orice pom, care nu face roadă bună, va fi tăiat și aruncat în foc. Mat. c. 3. Vedem deci, că el nu a avut intenția ca să facă o adunare mare de oameni, decât a pretins dela cei ce veneau să primească botezul lui, ca să facă „roade vrednice de pocăință“. Oameni nepocăiți, nu a voit să boteze.

Vestea despre acest prooroc, a străbătut toată Iudeia, astfel Iudeii s'au hotărât a trimete din Ierusalim niște preoți și Leviți ca să-l întrebe: „Tu cine ești?“ El a mărturisit și n'a tăgăduit: a mărturisit că nu este el Hristosul, „Eu“ a zis el, „sunt glasul celui ce strigă în pustie: „Neteziți calea Domnului“, cum a zis proorocul Isaia“. Ioan 1:19-23. „Cât despre mine eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine, este mai puternic decât mine, și eu nu sunt vrednic să-l duc încălțăminte. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc. Mat. 3:11.

Încă nu era terminată misiunea lui Ioan Botezătorul, când iată, din altă parte apare Cel prezis de dânsul și începe la lucru. Ioan 3:22-23. Acesta, care nu era altul decât Cel prezis și mărturisit de Lege și de prooroci, adică Domnul Isus Hristos, „mângâierea lui Israel“ (Luca 2:25) El vine la ai Săi, dar ei nu-L primesc. Ioan 1:11. Pentru aceea

El nu se dă înapoi ci își alege doisprezece ucenici, cărora începe a le lămuri „tainele împărăției cerurilor“. Mat 13:11. Printre aceste „taine“ ocupa un loc de frunte botezul cu Duh Sfânt, despre care El le vorbește atât înainte de răstignirea Sa, cât și după înviere. Ioan 14:15-17. Fapte 1:4,5,8.

Înainte de Domnul Isus, au viețuit mulți oameni, credincioși și sfinți. Domnul Isus S'a deosebit de toți aceștia nu numai prin faptul că El a fost (și este) Fiul lui Dumnezeu sfânt și fără de păcat, nu numai prin felul învățăturilor și a minunilor Sale puternice, nefăcute de nimeni înaintea lui în așa mare măsură și cu așa mare putere, Ioan 9:32 ci El s'a deosebit de ei și prin faptul că avea puterea ca să boteze cu „Duhul Sfânt și cu foc“. Ioan Botezătorul a fost cel mai mare prooroc, Mat. 11:11, dar nici el nu a avut aceasta putere.

Botezul cu Duhul Sfânt.

Felul în care creștinii primitivi au fost botezați cu Duhul Sfânt, ni este arătat în mai multe locuri din Sf. Scriptură. Primul loc al acestui botez, îl aflăm în Fapte la c. 2, Ce s'a întâmplat atunci? „Deodată a venit din cer un sunet ca vîjitul unui vânt puternic, și a umplut toată casa unde ședea ei, Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei, și s'au așezat câte una pe fiecare din ei. Și toți s'au umplut de Duh Sfânt, și au început să vorbească în alte limbi, după cum le Duhul să vorbească.“ v. 2-4. Aceasta a fost prima lucrare a „Mângăitorului promis“ cu, și în aleșii Domnului. Puternicile manifestării petrecute în legătură cu botezul Duhului Sfânt, atraseră mulțimea iudeilor veniți în Ierusalim cu ocazia praznicului Cincizecimii, și ei curioși se îndreptară numai decât spre casa în care erau adunați aleșii Domnului. Ajunși acolo ei rămaseră încrămășiți, și nu se puteau mira și minuna îndestul de cele ce vedeau și auzeau. Dar nu lipsiră de acolo nici aceia cari căutară să-și explice unii altora secretul acestei lucrări dându-i altă culoare. Ei își băteau joc și ziceau: „Sunt plini de must!“ (adică: „beți“) v. 13-15. Un lucru pe care îl avem de reținut din aceasta întâmplare minunată și botez cu Duh Sfânt, este acela, că poporul care s'a adunat acolo a văzut cu ochii și a auzit cu urechile felul minunat în care Duhul Sfânt S'a revărsat. v. 33.

Al doilea loc, despre botezul Duhului Sfânt, îl găsim în Fapte 8:14-17. Cuvântul lui Dumnezeu nu ne spune ce s'a petrecut acolo în legătură cu primirea botezului cu Duh Sfânt. Ne arată însă că acolo era de față și Simon vrăjitorul, care „când a văzut că Duhul Sfânt era dat prin punerea mâinilor, le-a dat bani celor doi apostoli și le-a zis: „Dați-mi și mie puterea aceasta, pentru că peste oricine tmi voi pune mâinile să primească Duhul Sfânt“. v. 18-19. Să nu uităm că acest Simon a văzut mai înainte pe Filip făcând mari semne și mi-

nuni. În urma semnelor și minunilor făcute de Filip, el a crezut și s'a botezat în apă. v. 13. Dorința lui însă de a fi ceva mare v. 9 nu l-a împins până acolo ca să-i dea și lui Filip bani, cerându-i astfel și lui puterea de a face vindecări și minuni. Prin faptul însă că a cerut-o celor doi apostoli prin a căror mâini să primea Duhul Sfânt, noi înțelegem că aici s'a petrecut o minune mai mare la primirea botezului cu Duh Sfânt, decât vindecările de boale. Și despre aceea minune, noi credem că nu este alta, decât aceea care s'a întâmplat în toate locurile la botezurile cu Duh Sfânt. Adică: **vorbirea în limbi streine, după cum dă Duhul a vorbi.**

Al treilea loc, despre primirea botezului cu Duh Sfânt îl găsim în Fapte 9:17. După trei zile de post, jertfă și rugăciuni, ap. Pavel (Saul de mai înainte) primește Duhul Sfânt prin punerea mâinilor ucenicului Anania. Cuvântul lui Dumnezeu nu ne spune în acest loc că ap. Pavel a vorbit în limbi la primirea botezului cu Duh Sfânt, decât numai că și-a recăpătat vederea. În altă parte a Sfintei Scripturi însă ni se arată lămurit că Pavel a vorbit în limbi. El a zis: „**Mulțumesc lui Dumnezeu că eu vorbesc în limbi mai mult decât voi toți.**“ I Cor. 14:18. Așa dar de aci reese lămurit că ap. Pavel a vorbit în limbi la primirea Duhului Sfânt.

Al patrulea loc, despre primirea botezului cu Duh Sfânt îl găsim în Fapte 10:44-46. Aci vedem revărsarea Duhului Sfânt peste Neamuri. Neamurile, cari crezuseră fură botezate cu Duhul Sfânt. tocmai așa după cum fuseseră și primi credincioși, din ziua Cincizecimii Fapte 11:15. Încă în timpul când ap. Petru le vestea Cuvântul Domnului, s'a pogorât Duhul Sfânt peste toți cei ce ascultau Cuvântul. „Toți credincioșii tăiași împrejur cari veniseră cu Petru, au rămas uimiți când au văzut că darul Duhului Sfânt, s'a revărsat și peste Neamuri? Ce semne au văzut ei la Neamuri, cari să-î îndreptățescă a crede că Neamurile au primit darul Duhului Sfânt? Ei i-au cunoscut și au știut de acolo: „**Căci îi auzeau vorbind în limbi și măriind pe Dumnezeu.**“ Cum, nu au mărit ei pe Dumnezeu până aci? Ba, da. v. 30. Dar până aci nu au mai vorbit în limbi.

Al cincilea loc, despre botezul Duhului Sfânt îl găsim în Fapte 19:1-6. Aici este arătat că ap. Pavel întâlnește în Efes doisprezece ucenici, cari au crezut în Domnul după cât au fost învățați. Ba erau și botezați în apă cu botezul lui Ioan. Deoarece nu aveau însă nici o cunoștință despre botezul Duhului Sfânt, ap. Pavel le explică aceasta. Ei au crezut și nu s'au opus. Pentru aceea Pavel, îl botează în apă în numele Domnului Isus, își pune minile peste ei și ei primiră Duhul Sfânt. Pe ce s'a cunoscut că ei au primit Duhul Sfânt? Pe aceea că: „**Vorbeau în limbi și prooroceau.**“

Mai găsim un loc în Fapte 4:31 care vorbește despre umplerea cu Duh Sfânt. Însă aci ni se arată că l-au primit aceia cari l-au fost primit mai

înainte. Deci ei nu s'au rugat după botezul cu Duh Sfânt, ci pentru o mai mare putere în lucrul Domnului. Prin urmare că spune Sf. Scriptură „toți s'au umplut de Duhul Sfânt” înțelegem că o îndoită putere a Duhului Sfânt a venit peste ei. II Impărații 2:9. Fapte 4:23-31.

Din cele cercetate până aci vedem că manifestările Duhului Sfânt au fost diferite; și nu în toate locurile aceleaș. Astfel odată vedem noi că la pogorârea Duhului Sfânt, s'a făcut un sunet din cer ca vîntul unui vânt puternic însoțit de limbi ca de foc. Altădată vedem că un vrăjitor întors la credință și botezat în apă, cere Duhul Sfânt pe bani. Într'alt loc vedem pe un om primindu-și vederea. Altădată niște oameni măresc pe Dumnezeu. Și iarăș altădată alți oameni proorocesc. Un lucru însă îl găsim în toate locurile acelaș, și el este: „**Vorbirea în limbi streine**”. Aceasta vorbire este, semnul botezului cu Duh Sfânt, iar celelalte manifestări sunt numai niște fenomene cari — uneori — merg înainte prezenței Divine, I Regi 19:11-13.

Rostul vorbirei în limbi la botezurile cu Duh Sfânt.

Din cele cercetate până aci am văzut că credincioșii din timpurile apostolilor, la primirea botezului cu Duh Sfânt, vorbeau în limbi străine; așa după cum le da Duhul a vorbi. Acum prin mila și ajutorul Domnului, irecem mai departe să vedem care este rostul acestei vorbiri la botezurile cu Duhul Sfânt. Tot la fel vom cerceta dacă este astăzi lipsă de aceasta vorbire sau nu.

Mulți critici ai vorbirei în limbi afirmă că ea a fost dată la început cu scopul ca în felul aceasta să se poată predica Evanghelia celorlalte Neamuri, afară de Iudei. Și pentruca ei să poată susține acest lucru, aduc în sprijinul lor cuvintele din Fapte c. 2. unde este scris: „li auzim vorbind în limbile noastre măririle lui Dumnezeu” v. 11. Deci zic ei, în ziua cincizecimei s'a predicat Neamurilor la Ierusalim, Evanghelia.

Dacă însă suntem sinceri și voim să mărturisim adevărul, atunci trebuie să înțelegem că în ziua Cincizecimei, nu s'a vorbit în limbi pentruca în felul aceasta să se predice Evanghelia ci în felul aceasta Duhul Sfânt a mărit pe Domnul. Ioan 16:14 Ei vorbeau „măririle lui Dumnezeu”. Fapte 2:11. La Ierusalim în ziua Cincizecimei — afară de puținii prozeliți din Roma — erau numai Iudei, veniți din ire diferite popoare, cari cunoșteau limba poporului în millocul căruia petreceau. Astfel când apostolii au vorbit „măririle lui Dumnezeu”, vorbind ei în limba acelor popoare, au fost înțeleși de dânsii. Fapte 2:5.

Predicarea Evangheliei a urmat în urma vorbirei în limbi, și ea s'a făcut de către Petru (și cei unsprezece) în limba Iudeilor. Fapte 2:14, 22. Dacă Domnul ar fi avut intenția ca să lase ca prin vor-

birea în limbi să se predice Evanghelia popoarelor streine, atunci ea nu ar fi avut nici un rost în casa lui Corneliu și cu cei doisprezece ucenici din Efes. Fiindcă nici ap. Petru nu avea trebuință ca să-i predice Corneliu Evanghelia (căci doară el s'a dus să predice lui Corneliu) și nici ap. Pavel ca să-i predice cei doisprezece ucenici. Și în amândouă locurile aceste ei au vorbit în limbi. Fapte 10:46, 19:6.

Alți critici ai vorbirei în limbi, vorbesc în neștiința lor că și ei vorbesc în alte limbi fiindcă întorcându-se la Dumnezeu din păcatele lor, nu mai înjură nici mințesc și nici nu vorbesc lucruri stricate. Însă nici aceasta afirmație nu stă în fața Cuvântului lui Dumnezeu. Sf. Scriptură ne arată că oamenii cari au primit Duhul Sfânt (botezul) nici unul nu erau neînțorși la Dumnezeu, nici unul nu erau dintre acei cari înjură, mințesc sau vorbesc lucruri stricate. ei erau oameni credincioși mai înainte. Duhul Sfânt nu a fost făgăduit și nici nu a fost dat decât numai celor ce au păzit poruncile Domnului și L-au iubit. Ioan 14:15-16. 17:6. Fapte 8:14-15. 10:2. etc. Dacă deci așa se înțelege vorbirea în limbi după cum da Duhul, cum zic unii ca acestia, atunci și ucenicii Domnului, și cei din Samaria și Pavel și Corneliu și cei doisprezece ucenici din Efes au vorbit în limbi mai înainte de a primi ei botezul cu Duh Sfânt, fiindcă ei nu mai înjurau, nu mințeau și nu vorbeau lucruri stricate. Să fie Dumnezeu laudat și mărit, căci El ne arată în Cuvântul Său că alta era intenția Duhului Sfânt prin vorbirea în limbi streine.

Doa mărturie.

În timpul când Domnul Isus Hristos predica și zicea: „Eu sunt Lumina lumii...” s'au ridicat Fariseii împotriva Lui și au zis: „Tu mărturisești despre tine însuși: mărturia Ta nu este adevărată”. „Drept răspuns Isus le-a zis: „Chiar dacă Eu mărturisesc despre Mine însumi, totuș mărturia Mea este adevărată,... pentrucă nu sunt singur, ci Tatăl care M'a trimes este cu mine. Și în Legea voastră este scris că mărturia a doi oameni este adevărată; deci despre mine însumi, mărturisesc Eu, și mărturisește și Tatăl, care M'a trimes”. Ioan 8:12-18, Astfel Domnul Isus în calitate de trimes al Tatălui, a trebuit să aibe mărturia Lui, pentrucă mărturia unui singur om, nu are valoare. Și Domnul nu a luat mărturia oamenilor. Ioan. 5:31, 32, 34.

Domnul Isus a zis: „Vor veni mulți în Numele Meu...” Mat. 24:5. Astăzi pe întinsul pământului creștinismul este divizat (împărțit) în mai multe grupări cari durere, să războiesc întreolaltă și fiecare să laudă cu adevărul, fiecare se laudă cu Hristos. Și totuș numai o cale și un drum este către Împărăția cerurilor și numai o singură Birerică are Hristos. Biserica este Corpul lui Hristos și El are un singur corp. Colos. 1:18. Noi nu voim să aducem acuzații nici unei grupări religioase ca și când ele n'ar fi ale lui Hristos, dar spunem că oamenii Lui trebuie să fie ade-

verși de Duhul Sfânt. Numai acela poate să se prezinte ca un „trimes imputernicit al lui Hristos“, care are mărturia Duhului Sfânt. În ce stă aceasta mărturie? Domnul Isus a zis: „Când va veni Mângăitorul, pe care-L voi trimite dela Tatăl, adică Duhul Adevărului, care purcede dela Tatăl, El va mărturisi despre Mine. Și voi deasemenea veți mărturisi pentru că sunteți cu mine dela început“. Ioan 15:26-27. Așa dară în trimișii Domnului, trebuie să mărturisească Duhul Sfânt. Două mărturii! Una a celui către care Domnul a zis: „Și veți fi martorii Mei“ Fapte 18. Și alta a Duhului Sfânt, deosebit de mărturia persoanei în care intră. Astfel în Fapte 2:4-15 avem mărturia apostolilor în limba lor maternă. În Fapte c. 10:46 ei „vorbeau în limbi și măreau pe Dumnezeu“. Duhul Sfânt a vorbit prin ei în limbi streine iar ei măreau pe Dumnezeu în limba lor maternă. În Fapte 19:6 „vorbeau în limbi și prooroceau“. Duhul Sfânt vorbea prin ei în limbi streine, iar ei prooroceau în limba lor maternă.

După cum Domnul Isus a luat pentru Sine mărturia Tatălui și nu l-a trebuit mărturie dela om, tot la fel nici cel ce urmează Domnului din adevăr nu poate lua mărturie dela om, decât mărturia Duhului Sfânt. Astfel de câte ori s'a întâmplat că servii Domnului au primit Duhul Sfânt, El a mărturisit despre Tatăl în limbi străine, apoi a urmat mărturia celor ce l-au primit în limba lor maternă. Așa s'au auzit două mărturii.

Bine va zice cineva: În ziua Cincizecimei Duhul Sfânt a dat o mărturie clară despre lucrurile „minunate ale lui Dumnezeu“ în limbi înțelese, pe când astăzi cei ce primesc Duhul Sfânt vorbesc în limbi neînțelese. Fraților, să fim sinceri și să lăsăm ca și acestea lucruri să ne fie lămurite de Cuvântul lui Dumnezeu. Nu ni se spune că în Fapte 10:46 și 19:6 să se fi vorbit în limbi înțelese. Dar nu aceasta voim să aducem ca dovadă că limbile pot fi neînțelese. Faptul stă în aceea că Duhul Sft. vorbește după cum vrea El și nu după cum vrea nimeni cel ce-L primește și nici cel ce privește. „**Am început să vorbească în alte limbi, după cum le da Duhul să vorbească**“. Fapte 2:4. Tatăl nostru ceresc în mărturisirile pe cari le-a făcut despre Domnul nostru Isus, a făcut și mărturii neînțelese de lume. Ioan 12:28-29.

În timpul V. Testament norul prezenței lui Dumnezeu se oprea la ușa cortului, și Domnul vorbea cu Moise din nor. Exod. 33:9. Norul luminos al Duhului Sfânt a umplut nu Templul pământesc al V. Testament, II Cron. 5:14 ci El a umplut templul cel viu al lui Dumnezeu I Cor. 3:16 (casa cea duhovnicească I Petru 2:5 Ebr. 3:6) și Duhul Sfânt a vorbit din acest templu viu. Alllula.

(Va urma).

George Bradu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Viața și Moartea.

Așa vorbește Domnul: „Iată vă pun azi înaintea viața și moartea, binele și răul“. Deci: „Iau azi cerul și pământul martori împotriva voastră că v'am pus înaintea viața și moartea, binecuvântarea și blestemul“. „Alege viața, ca să trăiești, tu și sămânța ta, iubind pe Domnul, Dumnezeul tău, ascultând glasul Lui, și lipindu-te de El“. Deut 30:19, 20.

Dumnezeu, care nu vrea moartea păcătosului, el fiecare să se întoarcă, să fie viu și să trăiască, ne-a pus înaintea noastră, viața și moartea, binele și răul, deci acum totul depinde de noi, pe care din acestea o alegem.

Viața: Dacă vrem să alegem viața, ca să avem drept răsplătă binele, aceasta noi o găsim în Isus și pe care El ne-o dă în dar.

„Dumnezeu ne-a dat viața veșnică, și aceasta viață este în Fiul Său. Cine are pe Fiul, are viață; cine n'are pe Fiul lui Dumnezeu, n'are viață.“ I. Ioan 5:11, 12.

Dacă noi vrem să dobândim viața, trebuie să păzim Cuvântul lui Dumnezeu.

Domnul zice: „Dacă vrea cineva să vină la Mine, să se lapede de sine, să-și la crucea în fiecare zi, și să Mă urmeze“. Luca 9:23. Pentru că:

„Eu sunt calea, adevărul și viața“. Ioan 14:6. Viața noastră, este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu. „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul lui Fiu, pentru că oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viață veșnică“. Ioan 3:16. „Această dragoste stă în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi, și a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre“. I Ioan 4:10. Adecă a tuturor celor ce să întorc la Dumnezeu și păzesc Cuvântul Său.

Pentru ca să păzim Cuvântul lui Dumnezeu și prin aceasta să dobândim viața veșnică, ne trebuie să îndeplinim următoarele condițiuni:

I. Să ne naștem din nou, pentru că Domnul zice: „Dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea împărăția lui Dumnezeu“. Ioan 3:3.

II. Să ne naștem din apă și Duh, pentru că Domnul zice: „Dacă nu se naște cineva din apă și Duh, nu poate să intre în împărăția lui Dumnezeu“. Ioan 3:5.

III. Să mâncăm corpul și să bem sângele Domnului, pentru că Domnul zice: „Dacă nu măncați trupul Fiului Omului, și dacă nu beți sângele Lui, n'aveți viață în voi înșivă“. Ioan 6:53.

IV. Să facem spălarea picioarelor, pentru că, Domnul zice: „Dacă nu te spăl Eu, nu vei avea parte de loc cu mine“. „Deci, dacă Eu, Domnul și învățătorul vostru, v'am spălat picioarele, și voi stricteți datori să vă spălați picioarele unii altora. Pentru că Eu v'am dat o pildă, ca și voi să faceți cum am făcut Eu“. Ioan 13:8, 14, 15.

Deci acum să ne întrebăm pe noi înșine, dacă Domnul nostru Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, a trebuit ca să îndeplinească toate acestea orându-li Dumnezeuști, oare noi nu trebuie să le îndeplinim? Pentru că Domnul zice: „Dacă știți acestea lucruri, ferice de voi, dacă le faceți“. Ioan 13:17.

Dacă voim să dobândim viața și binele, să avem parte cu Domnul, să avem viață în El, și să dobândim deplina intrare în Împărăția lui Dumnezeu, trebuie să le ducem la îndeplinire acestea 4 puncte, care sunt celea mai esențiale pentru mântuire, fără de care nimenea nu va putea intra în Împărăția lui Dumnezeu. Pentru că, Domnul zice: „Nu oricine-Mi zice, Doamne, Doamne“ va intra în Împărăția lui Dumnezeu, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri“. Mulți își vor zice în ziua aceia: „Doamne, Doamne! N'am prorocit noi în Numele Tău? N'am scos noi draci în numele Tău? Și n'am făcut noi multe minuni în Numele Tău“? Atunci le voi spune curat: „Nici odată nu v'am cunoscut: depărtați-vă de Mine, voi toți care lucrați fărădelegea“. Mat. 7:21-23.

Domnul a prezis lucrurile acestea, de aceia zicea: „Nimenea să nu vă înșele, pentru că vor veni mulți în Numele Meu și prin cuvântări înșelătoare, vor căuta să tragă pe mulți de partea lor. Atunci mulți vor cădea, se vor vîde unii pe alții, și se vor ură unii pe alții. Și din pricina înmulțirii fărădelegi, dragostea celor mulți se va răci. Dar cine va răbda până în sfârșit, va fi mântuit“. Mat. 24:10-13.

„Multe căi pot părea bune omului la început, dar la urmă se văd că ele duc la moarte“. Prov. 14:12.

Deci, dacă noi vrem să dobândim viața și binele, de la început trebuie să alegem calea care ne duce la viață, și aceste noi n-o găsim decât în Isus, pentru că El este calea, adevărul și viața. Ioan 14:6.

Moartea: Neîndeplinirea uneia din orându-li lui Dumnezeu, atrage după sine păcatul, iar păcatul odată înfăptuit, atrage după sine moartea. Pentru că, plata păcatului este moartea. Rom. 6:23.

Mânia lui Dumnezeu să descopere din cer, a-

subra oricărei nelegiuiri, pentru că sunt uni oameni, care deși L-au cunoscut pe Dumnezeu și orându-li lăuate de El, totuș nu L-au proslăvit și nu au păzit Cuvântul Său, ci s'au dedat la gânduri deșarte, au părăsit credința, și din aceasta cauză mintea lor fără pricepere s'a totunecat.

Poporul lui Israel, în pustul param, deși la cunoscut pe Dumnezeu din Egipt, totuș nu L-au proslăvit, au cărit și prin aceasta L-au isplitt pe Dumnezeu. De aceia Dumnezeu i-a lăsat pradă necurăției, să urmeze după poftele inimei lor și prin aceasta ei s'au abătut dela Dumnezeu, astfel au mers pe calea care duce la perzare.

Tot la fel și azi, sunt uni oameni, tari la cerbice, netăiași împrejur cu inima și cu urechile, cari ei totdeauna se împotrivesc Duhului Sfânt. Fapt. 7:51.

Iată ce spune Domnul despre oameni aceștia: „Le place să alerge încoace și încolo. Nu-și cruță picioarele; de aceia Domnul n'are plăcere de ei; acum își aduce aminte de nelegiuirile lor și le pedepsește păcatele.“ Ier. 14:10.

Deși acești oameni se împotrivesc lui Dumnezeu, precum și orându-eli lăuate de El, totuș în fața oamenilor se laudă, că păzesc Cuvântul lui Dumnezeu. Oamenii aceștia sunt niște apostoli mincinoși, căzuți din harul lui Dumnezeu, niște lucrători înșelători, care se prefac în apostoli a lui Hristos. Și nu este mare mirare, că chiar satana se prefac într'un inger de lumină. Nu este mare lucru dar, dacă și slujitorii, lui se prefac în slujtori ai neprihănirii. Sfârșitul lor va fi după faptele lor. II Cor. 11:13-15.

De acela, noi să nu ne lăsăm seduși de filozofia oamenilor, care nu sunt conduși de Duhul lui Dumnezeu, ci de firea lor pământească, pentru că ceice vă tulbură, va purta osânda, oricîna ar fi ei.

„Iubiții mei, noi azi avem posibilitatea de a alege, cui vrem să slujim și pe ce cale vrem să mergem. Dacă vrem să dobândim viața și binele, trebuie să ne lăpădam de noi înșine și să-l dăm înțelate Domnului, în casa noastră, în averea noastră și în viața noastră de toate zilele.“

De încheiere, te întreb iubite cetitor, pe care din acestea două ți'ai ales? Viața și binele sau moartea și răul?

Domnul să ne ajute să putem ajunge odată cu toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șirelenia lor, în mijlocul de amăgire; ci credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, adică Hristos. Efes. 4:13-15.

Ioan Danciu.

Suntem noi datori să facem tot ce ne-a poruncit Domnul?

Binecuvântat să fie Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, care mă îndeamnă a scri acest articol deși în toate

clipele mă vă cel dintîi păcătos.

Iubite frate și soră! Pe când noi încă eram

streini de Dumnezeu, morți în păcate și fărădelegi, El la vremea potrivită a trimis pe Fiul Său Isus Hristos, ca să ne răscumpere. După ce Domnul Isus a învățat pe Apostoli toată calea adevărului S'a dat pildă în toate, și le-a zis: „Tot așa și voi, după ce veți face tot ce vi s'a poruncit să ziceți: „Suntem niște robi netrebniți; am făcut ce eram datori să facem“. Luca 17:10 Dacă punem acest verset în legătură cu Ioan 13:14 Domnul zice: „Deci dacă Eu, Domnul și învățătorul vostru, v'am spălat picioarele, și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora“. Din aceste versete vedem că Domnul după ce S'a dat pildă în toate, a săvârșit actul spălării picioarelor, înfocat de dragoste și plin de umilință. După ce a terminat, a zis ucenicilor Săi: „Și voi sunteți datori.“ Dacă noi înțelegem: Cu ce suntem datori? Domnul ne zice: „... să vă spălați picioarele unii altora“.

Scumpe frate și soră! Dă-mi voie să te întreb: Oare și noi suntem datori? Nu știu tu ce zici, dar Domnul zice: „Și voi sunteți datori să vă spălați

picioarele unii altora“. Poate tu vei zice: „Cum să facem noi lucrul acesta?“ Răspunsul ți-l dă Domnul Isus zicând: „Și voi faceți precum Eu am făcut vouă“. Ioan 13:15.

Deci dacă voim cel puțin a ne numi „robi netrebniți“ să ne îndeplinim datoria la care ne obligă Domnul. Cine să simte dator cu aceasta, să se siléască a-și plăti datoria. Și care ar fi oare acela urmaș al Domnului care n'ar fi dator? Domnul ne spune: „Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ce vă poruncesc Eu“. Ioan 15:15. „Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele“. Ioan 14:15 „Și știți că poruncile Lui, sunt viață veșnică“. Ioan 12:50. Așa dar, a ne putea numi cel puțin niște „robi netrebniți“, suntem datori a face tot ce ne-a poruncit Domnul. Aliluia.

„Oricine o la înalte, și nu rămâne în învățătura lui Hristos, n'are pe Dumnezeu. Cine rămâne în învățătura aceasta, are pe Tatăl și pe Fiul. I Ioan 9. Ioan 7:16. 8:45.

Domnul să ne ajute a păzi tot ce ne-a poruncit El. Amin. **Zărite D.**

O nevastă pricepută este un dar dela Domnul.

Prov. 19:14.

Bunul mers al unei familii atârână în cea mai mare parte dela femeie. Femeia este sufletul familiei. Bărbatul trebuie să meargă afară să lucreze și nu are posibilitatea de a sta așa mult în mijlocul familiei, ca și femeia. De aceea atât creșterea copiilor cât și bunul mers în celelalte lucrări familiare, se cere în primul rând dela dânsa.

Sf. Scriptură ne spune că: „O femeie pricepută este un dar dela Domnul“. De sigur când înțeleptul a vorbit aceste cuvinte, nu a vorbit despre o femeie care a trecut prin universități, ci el a vorbit despre femeia care-și cunoaște rostul și datorința ei în familie. Cum trebuie să fie o femeie creștină? **El trebuie să fie supusă și ascultătoare.** Ea trebuie să-și lubească bărbatul și să-l respecte. Ea trebuie să știe că Dumnezeu a făcut-o pe ea ca să fie os din oasele bărbatului său și carne din carnea lui. Gen. 2:23. De aceea ea trebuie să fie tot așa de iubitoare față de el, cum este față de ea însoș. Supunerea și ascultarea sunt lucrurile de căpetenie cari îl fac pe bărbat să se încreadă în ea. Prov. 31:11. **Ea trebuie să-și vadă de treburile casei.** Un rău mare care a apucat a bântui în tim-

pul din urmă printre femeile creștine este acela că sunt foarte doritoare de noutăți. Și fiindcă sunt așa, devin și limbute, umblând din case în case și apucând a vorbi cele ce nu se cade. Pentru o femeie creștină nu ajunge numai aceea că să roagă și cântă slavă lui Dumnezeu. Ea trebuie să se poarte în așa fel ca să fie totdeauna în regulă cu lucrurile casei, și cu copiii. Este un păcat greu, a-ți lăsa lucrurile în neorânduială și a alerga după vorbe prin vecini. Nici atunci nu este aceasta frumos și plăcut lui Dumnezeu, când acela cu cari te însoțești la vorbe sunt creștine. I Tim. 5:15. **O femeie creștină trebuie să fie cumpătată.** Ea trebuie să aibe cumpăt la vorbe, cumpăt la port sau îmbrăcământ. A se împodobii în lux și mătasă, este un păcat și tot păcat este a se lăsa pe sine și copiii în murdărie. Tit. 2:5. I Petru 3:3. A trăi în îmbuibări este păcat și tot păcat este a lăsa copiii și bărbatul fără hrană, când pentru vorbele deșerte este timp. Domnul să ne facă deci pricepute pe toate ca să putem servi ca o binecuvântare pentru copiii noștri și ca o coroană pentru soții noștri. Prov. 12:4.

Elena Joldea. Toc.

Lecțiuni Biblice.

Calendar Septămănal.

Luni în 25 Feb. Petru demască minciuna. Fapte 5:1-6.
Mar. „ 26 „ Petru demască fățărnia. Fapte 8:18-24.
Mer. „ 27 „ Domnul Isus demască fățărnia. Mar. 23:25-28.
Joi. „ 28 „ A spune minciună. I Regi 15:11-29.

Vin. „ 1 Mart. A spune adevărul I Sam. 3:15-21.
Sâm. „ 2 „ A trăi cinstit. Efes. 4:25-32.

Duminică în 3 Martie: Petru demască minciuna și fățărnia. Fapte 5:1-42 și c. 8:4-25.

Cuv. au. Efes. 4:25.

Sumarul lecțiunii: Incercarea înșelăciunii. În lecțiunea noastră avem doi oameni (bărbatul și soția) cari căutară ca prin minciună să ducă în eroare pe Duhul Sfânt, cugetând ei că pe oamenii îi induc. În vremea când creștinii primitivi însufleșiți de puterea Cuvântului și a Duhului Sfânt, fuseseră în stare a pune bunurile lor la un loc, acești doi crezuseră că ei vor putea opri o parte din prețul jării lor, fără să se afle despre aceasta. Dar s'au înșelat grozav.

Fățarnicia pedepsită. Lăcomia lor care era soră cu minciuna și fățarnia nu putură rămânea ascunse înaintea Celui ce vede toate, astfel ei căzură cu planurile lor. Și trebuiră să-și dea amândoi sufletul. Așa a știut Domnul să pedepsească pe lacomi, mincinoși și fățarnici.

Lucrarea lui Simon denunțată. Lecțiunea noastră ne arată și pe un alt individ care a pășit în rîndurile credincioșilor cu scopul de a fi ceva mare între ei. Acesta ar fi dat bani dacă i s'ar fi cerut, numai ca să-și vadă împlinită dorința inimii sale nepocăite. Cum însă cugetele sale nu erau plăcute lui Dumnezeu, apostolul Petru îl respinge cu toți banii săi, zicându-i: „Să piară argintul tău împreună cu tine“.

Invățătura simplă. Aceste două categorii de credincioși se găsesc foarte des printre creștini. O parte sunt aceia cari opresc partea pe care li-o cere Domnul. Ei stau în slujba lui Anania și Saffira iar alții sunt în stare ca să dea tot, numai pentru ca el să poată fi mari și lăudați de oameni. Noi cari ne dorim mântuirea, să umblăm drept după adevărul Evangheliei, ne lăsând pe vrăjmaș să oibe niciun câștig dela noi.

Calendar Septămănal.

Luni în 4 Mart. Petru și Corneliu. Fapte 10:34-43.
Mar. „ 5 „ Duhul Sfânt și Corneliu. Fapte 10:44-48.
Mer. „ 6 „ Domnul Isus și un Roman. Mat. 8:5-13.
Joi „ 7 „ Domnul Isus și un Grec. Marcu 7:24-30.
Vin. „ 8 „ Domnul Isus și samaritenii. Ioan 4:39-42.
Sâm. „ 9 „ Domnul Isus și întreaga lume. Marcu 16:14-20.

Duminică în 10 Martie: Petru predică Neamurilor. Fapte 10:1 până la c. 11 v. 18 și c. 15:6-11.

Cuvânt aur. Fapte 10:34-35

Sumarul lecțiunii. Petru și alte Neamuri.

Petru a fost rânduit de Domnul ca să meargă să vestească Evanghelia și altor Neamuri. După Lege nu era iertat unul ludeu să petreacă cu alte Neamuri dar Dumnezeu a făcut de cunoscut lui Petru că El nu ține cont de această deosebire. Înaintea Lui tot acela care face bine și umblă în dreptate și sfințenie, este bine plăcut. Domnul nu caută la culoarea feței omului, ci El caută la inimă.

Petru tras la răspundere. Din cauză că Petru a petrecut în casa lui Corneliu, el a fost tras la răspundere de ceilalți apostoli. Dar fiindcă Dumnezeu l-a făcut lui de cunoscut cele ce avea să facă mai dinainte apoi felul minunat în care a lucrat cu Corneliu, l-a făcut pe Petru să le zică: „Cine eram eu să mă împotrivesc lui Dumnezeu?“

Invățătura simplă. Noi învățăm de aici să știm și să cunoaștem că Dumnezeu are oameni între toate națiunile cari se tem de El. Și tot acela care se teme de El, este plăcut Lui. Astfel noi trebuie să iubim pe toți oamenii și îndeosebi pe cei temători de Dumnezeu și să-i stimăm.

Calendar Septămănal.

Luni în 11 Mart. Liberarea lui Petru. Fapte 12:5-17.
Mar. „ 12 „ Liberarea lui Israil. Exod. 14:21-31.
Mer. „ 13 „ Liberarea lui Elisei. II Regi 6:11-18.
Joi „ 14 „ Liberarea lui Daniel. Dan. 6:16-23.
Vin. „ 15 „ Liberarea lui Pavel. II Cor. 1:3-11.
Sâm. „ 16 „ Liberarea se capătă prin Hristos. Marcu 4:58-41.

Duminică în 17 Martie: Petru liberat din temniță. Fapte 12:1-9.

Cuv. aur. Fapte 12:5.

Sumarul lecțiunii. Rugăciunea pătrunzătoare. Din pricina mărturisirii Cuvântului lui Dumnezeu, Petru a ajuns în temniță. Ceilalți credincioși, cari nu puteau dispune de un alt mijloc pentru eliberarea lui, s'au pus pe rugăciune pentru scăparea lui. Ei credeau că Tatăl lor, este mai puternic decât orice ființă omenească și El poate să scape pe Petru din închisoare.

Un răspuns adevărat. Dumnezeu a ascultat rugăciunile lor făcute din inimă sinceră și a eliberat pe Petru din închisoare. Astfel că stăruința lor, nu a fost dată de rușine. Dumnezeu a avut un plan mai dinainte și a scăpat pe Petru așa cum el nici nu s'au așteptat.

Invățătura simplă. Noi învățăm de aici că atunci când ne aflăm în încercări și strîmtorări, să nu încetăm cu rugăciunea. Lucrul cel mai frumos și plăcut lui Dumnezeu, este acela când credincioșii să roagă și stăruiesc unii pentru alții. În felul acesta se dovedește dragostea lor reciprocă.

Calendar Septămănal.

Luni în 18 Mart. Viața creștină. I Petru 3:8-18.
Mar. „ 19 „ Viața credinței I Ioan 5:1-5.
Mer. „ 20 „ Viața iubirei. Marcu 12:28-51.
Joi „ 21 „ Viața iubirei frățești. Galat. 6:1-10.
Vin. „ 22 „ Viața unei îndelung răbdări. Iacob. 5:7-11.
Sâm. „ 23 „ Viața unei speranțe. I Petru 1:3-9.

Duminică în 24 Martie: Petru descrie viața creștină. I Petru 3:8-18.

Cuv. aur. I Petru 3:15.

Sumarul lecțiunii. O viață cu Dumnezeu.

Lucrul principal pentru un credincios este ca viața lui să o trăiască în strânsă legătură cu Dumnezeu, și aceasta numai atunci se poate când el ascultă în totul de ceea ce îl poruncește Domnul. Cine face rele nu trăiește în unire cu Domnul.

O incurajare pentru cei ce sufer. Este de știut că un creștin trebuie să sufere din cauza creștinătății și sfințeniei. Ap. Petru în această privință încurajează pe credincioși ca să rămână statornici în suferință, căci ei nu sunt părășiți de Dumnezeu atunci când sufer pentru dreptate și sfințenie.

Invățătura simplă. Noi învățăm de aici ca viața noastră să o trăim cu Dumnezeu și pentru El, fiindcă atunci El ne va binecuvânta și toate încercările cari vin asupra noastră le simțim ușoare.

Calendar Septămănal.

Luni în 25 Mart. Petru îndeamnă la devotare. I Petru 5:6-11.
Mar. „ 26 „ Petru îndeamnă la creștere. II Petru 3:12-18.
Mer. „ 27 „ Petru mărturisește pe Hristos. Luca 9:18-26.
Joi „ 28 „ Petru cade și se ridică iarăși. Marcu 14:66-72.
Vin. „ 29 „ Petru predică la Ebrei. Fapte 2:36-47.
Sâm. „ 30 „ Petru predică la Neamuri. Fapte 15:6-11.

Duminică în 31 Martie. Repetiția din viața lui Petru. I Petru 5:6-11.

Cuv. aur. II Petru 3:18.

Este un Domn, o credință un botez.

Ca cel mai slab și mic serv al Domnului, născut nu de mult și plantat în via Sa, cercetând niște capitole din Sf. Scriptura, am citit chiar locul unde se găsește acest verset. „Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez.“ Și m'am cugetat ca încât Domnul va lumina mintea mea să spun și eu cele ce cred în legătură cu aceste sfinte cuvinte.

1. **Un Domn.** Oamenii au fost cari și-au făcut „domni“ și „dumnezei“ după placul inimii lor și din cele mai vechi timpuri s'au abătut dela Domnul cerului și al pământului. Deși Dumnezeu le-a spus: „Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău...“ Exod. 20:2 ei n'au rămas cu acest Domn decât au căutat mereu că să-L întărite prin alți „domni“, cari de fapt nu puteau să le ajute. Astfel ap. Pavel le zice Corintenilor: „Chiar dacă ar fi așa numiți „dumnezei“, fie în cer, fie pe pământ (cum și sunt în adevăr mulți „dumnezei“ și mulți „domni“), totuș pentru noi nu este decât un singur Dumnezeu: Tatăl, dela care vin toate lucrurile și pentru care trăim și noi, și un singur Domn: Isus Hristos, prin care sunt toate lucrurile și prin El și noi.“ I Cor. 8:5-6.

2. **O credință.** Ap. Iuda zice: „...m'am văzut silit să vă scriu ca să vă îndemn să luptați pentru credința, care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna.“ Iuda v. 3. În aceste timpuri când pe globul pământului sunt o mulțime de credințe felurite, cuvintele cu cari Duhul Sfânt ne îndemnează prin epistoala ap. Iuda sunt de cea mai mare valoare. Cum, vrea Dumnezeu ca copiii Lui să creadă toți într'un fel? Da sigur, El vrea ca ei să fie una în credință, fiindcă numai atunci pot fi una și în învățătură și practică. Câte neajunsuri, să petrec în urma faptului că acei copii ai lui Dumnezeu cari sunt chemați a crede toți într'un fel și a da toți aceeași învățătură, cred în mai multe feluri și dau învățături diferite. Așa că oamenii cari doresc mântuirea nu pot se găsească adevărul curat. Apoi ce înțelegere poate să existe acolo unde fiecare se prezintă cu o credință în Dumnezeu, deosebită? Va zice cineva: „Cum de nu se poate lucrul acesta, că doar ap. Pavel lasă liber convingerile fiecăruia? Filip. 3:15-16. Noi știm foarte bine acest lucru, dar convingerile unor oameni neluminați pe deplin de Duhul Sfânt și cari nu erau desăvârșiți, pe ale lor convingeri

Efes. 4:5

le-a lăsat ap. Pavel libere. Dacă însă el ar fi lăsat pe fiecare să urmeze și să creadă în Dumnezeu așa cum îi convine lui, atunci niciodată n'ar fi putut spune cuvintele următoare: „Vă fac cunoscut, fraților Evanghelia, pe care v'am propădăuit-o, pe care ați primit-o, în care ați rămas, și prin care vă mântuiți, dacă o țineți așa cum v'am propovăduit-o; altfel, degeaba ați crezut.“ I Cor. 15:1-2. De aici reese limpede că se poate ca cineva să aibe o credință care nu este plăcută lui Dumnezeu. Credințele felurite creează certe, desbinări și sectarism, și tocmai pe aceste le-a combătut ap. Pavel la I Cor. 1:10. Deci dorința lui a fost ca credincioșii să aibe „o singură credință.“

3. **Un botez.** Mulți au crezut (și sunt unii cari cred și astăzi) că aici ap. Pavel ar fi vorbit despre botezul în apă. Dacă însă vom fi sinceri și vom lăsa ca Duhul Sfânt să ne lumineze mintea și inima, vom cunoaște lămurit că nu despre botezul în apă este aici vorba. Când ap. Pavel s'a dus la Efes și a găsit pe cei doisprezece ucenici, ei au fost botezați în apă cu botezul lui Ioan, și Pavel i-a botezat a doua oră în apă. Deci a lor două botezuri nu se potrivește cu cuvintele „un singur botez.“ Să fie însă Domnul laudat și mărit că El ne-a făcut să înțelegem că aici este vorba despre botezul Duhului Sfânt. Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh ca să alcătuim un singur trup...“ I Cor. 12:13.

Astfel scumpii mei frați pentru noi rămâne „un singur Domn, o singură credință și un singur botez.“ Să onorăm și să respectăm pe Domnul nostru care este Isus Hristos, și să ne temem a păcătui. Malachi 1:6. Să ne luptăm ca să ajungem toți la „unirea credinței“ și să păstrăm această unitate prin legătura păcii. Efes. 4:13 și v. 3. Și în fine să stărnim în sfințenie ca Duhul Sfânt să ne lege sau să ne țină legați în corpul Domnului Isus Hristos, I Ioan 3:24.

„Așa dar, fraților, rămâneți tari, și țineți învățăturile, pe cari le-ați primit fie prin viu grai, fie prin epistoala noastră. Și însuș Domnul nostru Isus Hristos, și Dumnezeu, Tatăl nostru, care ne-a iubit și ne-a dat prin harul Său, o mângâiere vecinică și o bună nădejde, să vă mângâie inimile, și să vă întărească în orice lucru și cuvânt bun!“ II Tes. 2:15-17.

Petru Talpeș. Timișoara.

Cel născut din Dumnezeu, nu poate păcătui.

I Ioan 3:9.

Doresc ca acest mic articol să lucreze la inima oricărui cititor sau ascultător care va avea ocazia să-l citească sau să-l asculte.

Prin mila și ajutorul Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos voiesc a lămuri iubitorilor noștri cititori cari sunt abonați la revista „Cuvântul Adevărului, cuvintele din textul de mai sus. Sunt mulți credincioși cari se întrebă că aceia cari sunt copiii lui Dumnezeu, botezați cu Duhul Sfânt cum de mai pot păcătui (unii) atunci când este scris că: „Cel născut de la Dumnezeu nu poate păcătui.“

Noi știm că Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat, și într' adevăr cei născuți din Dumnezeu nu păcătuiesc. Este în ei ceva care îi ține treji, care atunci când vrăjmașul caută a sămăna în corpul lor poște și plăceri lumești, nu-i lasă să caute spre ele. Atunci când vine pofta ea se izbeste de cugetul lor curat, sfințit și luminat de Duhul Sfânt și nu poate să prindă în corpul lor nici o rădăcină. Ei sunt ascultători în toate de Cuvântul lui Dumnezeu, care este Cel ce rămâne în ei și în felul acesta sunt păziți de Domnul ca să nu păcătuiescă. „Oricine este născut din Dumnezeu, nu păcătuiește, ci Cel născut din Dumnezeu îl păzește, și cel rău nu se atinge de el.“ I Ioan 5: 18. Deci aleșii Domnului, cei născuți din El, nu pot păcătui fiindcă sunt păziți de puterea lui Dumnezeu, pentru mântuire. I Petru 1:5.

Ca omul să păcătuiescă, trebuie să înceteze mai întâi de a fi treaz. El a putut să fie născut din Dumnezeu, dar după un timp începe a lăsa la o parte privegherea, rugăciunea și ascultarea. Începe încetul cu încetul, a da înapoi. Odată ce apucă a da înapoi, Dumnezeu nu mai are plăcere în el. Ebr. 10:38. Vrăjmașul îl ia sub conducerea lui și-l face să păcătuiescă mai rău cum a păcătuia înainte de a cunoaște pe Dumnezeu.

Deci este o **PUTERE** care îl ține pe om ca să nu păcătuiescă. Odată ce într'o persoană aceasta **putere** nu mai este, ea merge în păcat. Domnul Isus a arătat foarte lămurit acest lucru. Deci nu o sfintenție pe din afară, și nu lacrimi fără căință, este aceea ce voiește El, ci o pocăință sinceră în care să fie Cuvântul și Duhul Sfânt. Casa poate fi măturată, ea poate fi înfrumusețată, dar dacă este goală, vrăjmașul intră în ea cu cea mai mare ușurință. „Și starea din urmă a omului acestuia ajunge mai rea decât cea dintâi.“ Mat. 12:43-45.

Apoi noi trebuie să știm că între păcat și păcat este deosebire. Este păcat spre moarte și este păcat care nu duce la moarte. I Ioan 5:16-17. Păcatul care nu este spre moarte, Dumnezeu îl pedepsește încă aici în corp. Ebr. 12:4-11. Dumnezeu iubind încă pe cel ce nu a păcătuia spre moarte îl judecă aici, pentru că să nu-l judece odată cu lumea, I Cor. 11:32. Astfel El bate pe tot acela pe care îl primește, „căci în multe lucruri greșim toți.“ Iacob. 3:2. Faptul că noi suntem pedepsiți de El atunci când am păcătuia lucrează la îndreptarea noastră fiindcă zice Scriptura: „Când se împlinesc judecățile Tale pe pământ, locuitorii lumii învață dreptatea. Dacă ierți pe cel rău, el totuș nu învață neprihănirea, se dedă la rău în țara în care domnește neprihănirea, și nu caută la măreția Domnului.“ Isaia 29:9-10.

Deci tu care vorești să cauți pe Dumnezeu și mântuirea Lui cea minunată, trebuie să știi că este viața ta în Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă acest Cuvânt rămâne în tine tu nu poți păcătui, iar dacă acest Cuvânt, nu rămâne în tine tu păcătuiești ori și cine ai fi. Și dacă rămâne în tine Cuvântul Sfânt al lui Dumnezeu, tu nu poți să te departi de Ierusalim (de post, rugăciune și stăruință) până vei primi făgăduința Duhului Sfânt. Fapte 1:4, 5, 8, 14.

Așa dar scumpul meu cititor, dă-ți loaită silința ca să primești cu blândețe Cuvântul lui Dumnezeu cel viu în inima ta. Și nu numai ca să-L ții în ea până la un timp, după cum fac unii că lasă spinii lumii acesteia să prindă rădăcini în inima lor și ei nu pot aduce roadă, ci tu îl ascunde în inima ta ca pe cel mai scump tezaur, pentru că în felul acesta tu nu păcătuiești și mai mult decât atât poți să te numești un copil al lui Dumnezeu, născut din El. I Ioan 5:18. Când tu ești un copil al lui Dumnezeu, din adevăr, atunci ochii tăi nu pot privi deseriăciunile lumii acesteia urechile tale nu pot asculta șoaptele ispititoare ale vrăjmașului, gura ta nu poate vorbi lucruri rele și neadevărate, mâinile tale nu pot lucra decât spre onoarea lui Dumnezeu, și picioarele tale te duc totdeauna la locuri binecuvântate de Domnul. Ferice de tine suflete care ești astfel condus și călăuzit de Duhul Sfânt. Da, tu ești copil al lui Dumnezeu și nu poți să păcătuiești.

Balaș Ioan, Pielău.

„In casa Tatălui Meu sunt multe locașuri.“

Ioan 14:2.

Iubiți frați! Cu ajutorul Domnului Isus m'am apucat a scri acest articol în care am luat ca text cuvintele Domnului Isus Hristos care zice în sf. Evanghelie după Ioan c. 14 v. 2: „In casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n' ar fi așa, v' aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc.“

Scumpii mei cititorii! In cuvintele acestea este ceva prin care Mântuitorul voiește a ne explica strălucirea locașurilor cerești. Pornind însă dela partea din urmă a versetului, sunt unii cari cred că ei vor putea să aibe parte de un locaș mai inferitor în Impărăția lui Dumnezeu, chiar atunci când ei trăiesc în poște necurate. Il Petru 2:10. Ei se razimă încă pe versetul 41 din I Cor. c. 15 și pe Matei 13: 43, Săraci orbi! Ei au orbit de-a binele în poștele de cari sunt robiți și ei nu știu ce este scris la Apoc. 21:27: că „nimic întinat nu va intra în Impărăția lui Dumnezeu.“ Pentru că de orbi ce sunt, nu înțeleg că sf. Apostol în aceste versete la I Cor. 15: 41 face numai o descriere cum va fi învierea morților și le dă numai o pildă „că alta este strălucirea soarelui, alta a lunii și alta a stelelor; chiar o stea se deosebește în strălucire de alta stea,“ Așa va fi și învierea morților, trupul acesta supus putrezirii se va înșchimba în altul care nu poate putrezii și nici muri. Așa că aici sfântul Apostol a voit să explice bisericii din Corint, felul învierii și strălucirii corpului duhovnicesc. La Matei 13:43 Domnul Isus arată că „dreptii vor strălucii ca soarele în Impărăția lui Dumnezeu.“ Și aici avem o dovadă zdrobitoare pentru cei ce le place să trăiască după placul inimii lor că, cu nici un chip nu vor putea să între în Impărăția lui Dumnezeu.

„In casa Tatălui Meu sunt multe locașuri.“ Greșala cea mare în care cad unii mânăși de poștele lor rele, este că ei cred că au parte totuș într'unul din aceste locașuri, așa după cum am spus mai sus. Nici decum însă nu ne arată sfânta Scriptură ca Domnul să aibe mai multe Impărății, mai multe cetăți sfinte, etc. Cuvântul „In casa Tatălui Meu sunt multe locașuri“ se referă la prezent. Domnul nu a zis „In casa Tatălui Meu vor fi multe locașuri“ ci că ele „sunt“ iar cuvintele, „Eu Mă duc să vă pregătesc un loc“ se referă la viitor. In vecinicie deci, va fi numai un singur locaș pentru dreptii „Cortul lui Dumnezeu cu oamenii“ Apoc. c. 21. și un singur locaș pentru nedepți „iazul de foc. Apoc. 20:15 Așa că acolo nu vor mai fi

suflete de ale dreptilor „sub altar“ Apoc. 6:9 nu vor mai sta pe „douăsprezece tronuri“ Mat. 19:28, nu vor mai sta „pe muntele Sionului“ Apoc. 14:1, ci vor fi adunați toți la un loc, „și va fi o turmă și un Păstor“ Ioan 10:16 „Pentruca Dumnezeu să fie totul în toți.“ I Cor. 15:28.

De aceea nimeni să nu se înșele pe sine însuși, și să creadă că, dacă nu face păcate bādărane și grosolane, el poate intra în Impărăția lui Dumnezeu. Omul care să lăsă călăuzit de pornirea inimei sale, se îndepartă tot mai mult de Dumnezeu. Solomon zice: „Prindeți-ne vulpile, vulpile cele mici, cari strică viile“ Cânt. Cânt. 2:15. Înțeleptul Solomon, nu s'a gândit la viile pământesti, ci doar el vorbește despre poporul lui Dumnezeu și arată foarte lămurit că vulpile cele mici strică viile. Să lăpădam deci păcatele cele mici, că aceste strică pe cei mai mulți copii ai lui Dumnezeu. Pentru că de cele mari se feresc și nu le fac. Și de acelea se ferește chiar și majoritatea oamenilor din lume, fiindcă se tem de asprimea legilor civile și de altă parte se rușinează ca să fie dovediți de facere de rele. Noi însă cari suntem chemați a fi copii ai lui Dumnezeu, trebuie să ne ferim și de cele mai mici păcate ca de ex. vorbe nechibzuite, glume, risuri, și cuvinte porcoase, ba chiar nici să nu stăm în tovărășia oamenilor cari petrec în de acestea. Pentru că noi suntem chemați a fi o împărăție și preoți pentru Dumnezeuul nostru. Apoc. 5:10 I Petru 2:5.

Și acum fraților, să privim îndărăt la poporul lui Dumnezeu din trecut. Saul, cel dinții rege a lui Israil a fost lăpădat de Dumnezeu din pricina neascultării. Nu a fost păcatul lui nici destrui, nici beție, etc, a fost o neascultare de glasul lui Dumnezeu. Și lui Dumnezeu îi pare rău că l-a pus rege. „Căci neascultarea este tot atât de vinovată ca ghicirea, și împotrivirea nu este mai puțin vinovată decât închinarea la idoli și terafmi“ I Sam. 15:22-23.

Acum iubiților mei frați, noi cari suntem chemați a fi o Impărăție și preoți pentru Dumnezeuul nostru, să luăm aminte că, dacă Saul n'a putut rămânea rege neascultând de glasul Domnului, noi nu vom putea rămânea nici în slujba Lui, și nici să intrăm în Impărăția Lui, neascultându-L.

Dumnezeu bunul să ne ajute să putem înțelege chemarea la care suntem chemați. Aliluia. Amin. Cioteu Ifteni. Costișa-Bucovina.

Nu suntem ai nopții!

„Voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei. Noi nu suntem ai nopții, nici ai întunerecul.” I Tesal. 5:5.

Mai întâi de toate Dumnezeu cerului și al pământului, Dumnezeu cel viu, să fie binecuvântat în veci de veci. Amin.

Prin mila Domnului nostru Isus Hristos, voiesc să vorbesc în articolul meu despre planul Celui ce ne-a chemat din întunec la lumină. Să lumină. Când Domnul Isus a trimis Norul binecuvântător cu „ploaie târzie” peste sufletele însetate din țara noastră, scopul Lui a fost a-Și face din aceste suflete, un nuanț ales după cum fusese făgădui strămoșului nostru Avraam. Multe suflete setoase, ca și pământul în seceta verii, au fost răcorite cu aceasta binecuvântată ploaie târzie (Duhul Sfânt). După ce aceste suflete au fost udate de acesta binecuvântată ploaie a Duhului Sfânt, au rămas vesele ca și niște grădini alese.

Vrăjmașul nostru diavolul însă, n'a putut privi indiferent la desfășurarea acestei lucrări binecuvântate de Dumnezeu, și de aceea a făcut tot posibilul ca să strice lucrul Domnului. Astfel au ajuns unele flori ca să se veștezească sub paternica arșiță a soarelui, iar altele stau înăbușite de spini și mărăcini, (grijuri lumești). Să fie însă Dumnezeu lăudat că dacă chiar l-a reușit vrăjmașului în parte lucrarea, totuși lucrul pe care Dumnezeu L-a lucrat, a rămas și va rămânea.

Noi vom merge să cercetăm prin mila Domnului starea oamenilor, cari au devenit ca și niște grădini pline de spini și mărăcini.

Vrăjmașul nostru diavolul este un ucigaș de suflete. Cum unele suflete nu au fost destul de treze, el a plănuit uciderea lor. Și pentruca să-și poată duce planul la îndeplinire mai cu ușurință, a pregătit pentru ele un fel de beutură pe care le-a dat-o în timpul nopții. Poftele păcătoase de orice natură au fost acele de cari vrăjmașul s'a servit pentru a îmbăta aceste suflete. Într'un moment ne neatenție și de neveghere, sermanul suflet a și fost îmbătat cu pofta rea, și atunci nu a mai umblat în lumină ci a lubit mereu întunerecul. „Căci cei ce dorm, dorm noaptea; și cei ce se îmbată, se îmbată noaptea.” I Tesal. 5:7, Fraților, aruncați-vă privirea spre Domnul Isus și spre jertfa Lui și nu vă lăsați ademeniți a bea din spurcăciunile diavolului. Apoc. 17:4.14.8.

Scumpii mei! Noi cari am fost chemați de Domnul Isus la mântuire, nu suntem fii ai nopții nici ai întunerecului, ci suntem fii ai

zilei. Pentru aceea să și umblăm frumos ca în timp de ziua. Rom. 13:13. Tocmai atunci când simțiți că în cugetele voastre se con-cepe ceva, care încurând sau mai târziu vă poate împinge la păcat, împotriviți-vă diavolului, Iacob 4:7 și răsturnați izvodirile minții făcând orice gând rob ascultător de Hristos. II Cor. 10:5. Căci până ce suntem pe acest pământ de nu vom stărui în vegherea rugă-cionii cu post și lăpădare de noi înșine, duș-manul nostru diavolul - șarpele cel vechi, care înșală toată lumea - ne va înșela și pe noi, că el are multe curse și multe duhuri rele în locurile cerești și are și îngeri gata pentru rezelul cu sfinții. Efes. 6:12 Apoc. 12:7. Aceștia sunt aceia cari ne părăsc pe noi către Dumnezeu zi și noaptea, așa după cum au părut în trecut pe Iov. Iov. 1:9-11 Zah. 3:1. Să nune temem însă scumpii mei frați și surori de ei; căci dacă vom sta ocrotiți sub sângele Mielului, oricum s'ar lupta el, tot nu ne poate învinge. Pentrucă bunul Dumnezeu în îndurarea Lui cea mare pe care a pregătit-o pentru noi, a lăsat ca îngeri de lumină și îngeri drepti să tăbărăscă în jurul nostru să ne apere și ei să contrazică cele cu cari duhuriile rele ne părăsc înaintea Tatălui. Psalm. 34:7 Mat. 18:10 II Petru 2:11. Apoc. 12:10-12.

Ah, scumpii mei frați și surori! Câtă în-țelepciune dumnezeiască se cere dela noi ca să putem lupta împotriva acestui vrăjmaș viclean. Eu vă îndemn rugați-vă mult Domnului să vă dea o înțelepciune sfântă și lup-tați-vă din toate puterile după regula care vă este arătată în Sf. Scriptură. Scumpii frați, luptați-vă cu un cuget curat, cu lăpădare de sine și într'o unitate sfântă. Scopul Mântui-torului nostru Isus a fost și este că noi ca niște răscumpărați ai Lui spălați prin sân-gele nevinovat și sfințiți prin Duhul Sfânt, să luptăm cu mare înverșunare în contra duhu-rilor rele cari amăgiră pe Ahab I Regii 22: 21-22, pe Anania și Saffira Fapte 5:1-10 pe Dima (cu plăceri lumești ca să se îndeparte de Pavel). II Tim. 4:10 și pe cei descriși la II Petru c. 2. Dacă noi nu vom lupta încontra păcatului, va lupta Domnul Isus (Mihail) împotriva noastră. Apoc. 12:7. Într'a cui ta-bară ești tu scumpe cititorule?

Domnul să ne dea putere ca în toate zilele să putem fi biruitori.

Pavel Ocoligan. Rudna.

Vindecări Divine.

Lăudat și mărit să fie Domnul Isus că am primit aici în săptămânile trecute o epistolă care tratează despre mai multe vindecări lucrute de Domnul Isus prin puterea credinței în El. Iată ce ni se scrie.

Un frate de credința noastră a trecut de aici la Ungaria și a stat dela Debrețin încă atâta și el a avut boală în mâini, șele și picioare, reumatism, care l-a chinuit rău foarte și el a zis: „Doamne ce să fac, să-mi treacă boala și ca să fie spre mărirea Ta?” Atunci Domnul i-a șoptit: „Tu să pleci până în România mare, jud. Bihor com. Petreu, și Mercuri după Crăciun voi trimite acolo frați și tu îi vei cere să se roage pentru tine și să-ți facă ungera în Numele Meu și Eu Mă voi mări, vindecându-te pe tine”. Tânărul a plecat până la locul unde i-a fost zis și eu cu doi frați și două surori cari mă însoțiseră Mercuri după Nașterea Domnului, fiind dimineață foarte și încă în jud. Sălaj, n'am avut liniște, numai să plec în Bihor la Petreu. Seara am ajuns în Petreu. Fratele era în așteptare și cu el vreo câțiva frați și surori bapțiști și oameni din lume. Că el era sigur că Domnul ne va trimite în noaptea aceea dacă n'am ajuns ziua. El era sigur că dacă Domnul i-a șoptit, se va face. Și când ne-a văzut că intrăm înăuntru s'a bucurat foarte mult și imediat ne-a istorisit venirea lui din Ungaria și m'a cerut să-i fac ungera și sora fratelui Madău Gheorghe unde eram adunați ne-a arătat o umflătură sub falcă la gât din partea stângă, și sora a zis

că dacă facem rugăciune pentru fratele, atunci să facem și pentru ea, că ea va crede că se vindecă. Eu le-am spus că numai pe baza credinței lor le fac ungera. Am citit câteva versete, am cerut pe Domnul într'ajutor, ca să vie El după făgăduința Lui. Marcu 16:20 și le-am făcut ungera în numele Domnului. Iacoh 5:14-16. Iar pe urmă le-am făcut punerea mâinilor. Slavă Domnului că sora s'a sculat fără umflătură și fratele a strigat de bucurie mișcând mâinile și picioarele și pipăindu-se la șele și nu simțea nici o durere. Luca 5:25-26. Atunci o femeie care era de fajă (soră baptistă) zicea că are junghiuri la partea stângă la coaste; și ea zicea că de ce n'a putut să ceară și dânsa să ne rugăm pentru ea, fiindcă ea a venit de dimineața; și a luat cuvântul zicând cu îndrăzneală: „Cele ce le-am văzut aici în seara trecută, le face numai Domnul Isus, cred că, cu voi e Dumnezeu, în Numele Domnului vă rog rugați-vă și ventru mine, că cred că Domnul mă curățește de junghiurile cari sunt chinută”. Una dintre surorile baptiste, i-a fost rușine să zică rugați-vă și pentru mine, fiindcă a fost contrară lucrării, și când a văzut a crezut. Ea avea durere de dinți și a crezut că dacă se pune înapoia sorei care avea junghiurile, se va vindeca. Și lăudat să fie Domnul că ea s'a ridicat înfi de pe genunchi și a spus că Domnul a vindecat-o. Aliluia Domnului. Amin.

Sarhoț Mihai, com. Brusturi. Jud. Bihor.

Declarație.

Binecuvântat să fie Dumnezeu: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Aliluia. Amin. Mă numesc Ilie Luchiau din com. Igești jud. Storojineți și declar cele ce Domnul Isus a lucrat cu mine vindecându-mă de o boală pe care am avut-o dela naștere. Eram stăpânit de niște duhuri rele cari mă sculau din somn și făceam rău. Fugeam, așa că trebuiau să vină alții să mă țină. De aceasta boală am fost chinuit 24 de

ani. În anul 1934 am venit la credința apostolică și am mărturisit boala mea și ce pășeam. Și frații s'au rugat pentru mine. Și mărit să fie Dumnezeu prin Domnul Isus, care m'a vindecat și nu mai sunt chinuit. În urmă Domnul Isus m'a botezat și cu Duhul Sfânt și declar că rămân credincios Domnului până la moarte. Aliluia. Amin.

Ilie Luchiau, Igești-Bucovina.

Botezuri cu Duh Sfânt.

Domnul Isus a botezat cu Duhul Sfânt în următoarele locuri: În jud. Arad, com. Iermata 9 suf. în Moroda 4, Cintel 2, Pâncota 2, Tauș 1, Măderat 11, Târnova 3, Cheri 1. În jud. Bihor com. Agrij de Beliu 1, Dumbrăvița de codru 1, Mișca 1, Dișir 5, Petreu 3, Chișlaz 2, Brusturi 2. În jud. Sălaj, com. Boian 8, Păgalca 3, Rege 1. În jud. Caraș, com. Forotic 2. În jud. Cluj, com. Frata 12. În jud. Severin, com. Susani 1. În jud. Mehedinți, com. Cleanov 2. În jud. Turda, com. Avram-Iancu 2. În jud. Covurlui, com. L. Catargiu 1, Costache-Negri 7. În jud. Alba, com. Teluș 2. În jud. Storojineți, com. Ignești 2, Crasna-Putna 1. În jud. Hunedoara, com. Dilja 3, Petroșeni 3. În jud. Ismail, com. G-ral Averescu 1. Aliluia Domnului Isus. Amin.

Să fie Dumnezeu lăudat și mărit pentru mila Lui față de noi, că în timpul din urmă am ajuns ca să simțim binecuvântările Lui, în mai mare măsură. Și aceasta este numai harul Său la care ne face părtași. Aliluia.